

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 mai 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Orange European Smallcap Fund N.V.

(Cauza C-194/06) ⁽¹⁾

(Articolele 56 CE-58 CE — Libera circulație a capitalurilor — Impozitarea dividendelor — Compensație acordată unui organism de plasament colectiv cu caracter fiscal pentru prelevările fiscale efectuate la sursă de către un alt stat asupra dividendelor încasate de acest organism — Limitare a acestei compensații la cuantumul pe care un acționar rezident al statului membru în care este stabilit acest organism, care a efectuat o investiție fără intermedierea unui astfel de organism, ar putea să îl impute asupra impozitului pe venit în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri — Limitare a acestei compensații în funcție de participarea unor acționari nerezidenți la capitalul acestui organism)

(2008/C 171/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Orange European Smallcap Fund N.V.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 56 CE, a articolului 57 alineatul (1) CE și a articolului 58 alineatul (1) CE — Reglementare națională care acordă o compensație unei societăți de investiții pentru prelevarea efectuată la sursă asupra dividendelor de către un alt stat membru — Limitare în cazul unor acționari nerezidenți în Țările de Jos sau care nu sunt supuși plății impozitului olandez pe profit

Dispozitivul

- 1) Articolele 56 CE și 58 CE nu se opun unei legislații a unui stat membru precum cea în cauză în acțiunea principală care, în condițiile în care prevede, în favoarea organismelor de plasament colectiv cu caracter fiscal stabilite pe teritoriul acestui stat membru, o compensație destinată să țină seama de prelevările fiscale efectuate la sursă de un alt stat membru asupra dividendelor plătite acestor organisme, restrânge această compensație la cuantumul pe care o persoană fizică cu reședința pe teritoriul acestui prim stat membru ar fi putut să îl impute, pentru prelevări similare, în temeiul unei convenții de evitare a dublei impuneri încheiate cu acest alt stat membru.
- 2) Articolele 56 CE și 58 CE se opun unei legislații a unui stat membru precum cea în cauză în acțiunea principală care, în condi-

țiile în care prevede, în favoarea organismelor de plasament colectiv cu caracter fiscal stabilite pe teritoriul acestui stat membru, o compensație destinată să țină seama de prelevările fiscale efectuate la sursă de un alt stat membru sau de o țară terță asupra dividendelor plătite acestor organisme, reduce această compensație dacă și în măsura în care acționariatul acestora este constituit din persoane fizice sau juridice care au reședința sau sunt stabilite în alte state membre sau în țări terțe, dat fiind că o astfel de reducere dezavantajează în mod nediferențiat toți acționarii organismelor menționate.

În această privință, nu are relevanță faptul că acționarii străini ai unui organism de plasament colectiv cu caracter fiscal au reședința sau sunt stabiliți într-un stat cu care statul membru în care este stabilit acest organism a încheiat o convenție care prevede, pe bază de reciprocitate, imputarea reținerilor fiscale aplicate la sursă dividendelor.

- 3) O restricție intră sub incidența articolului 57 alineatul (1) CE ca restricție privind circulația capitalurilor care implică investiții directe în măsura în care se raportează la investițiile de orice natură pe care le efectuează persoanele fizice sau juridice și care ajută la crearea sau la menținerea unor relații durabile și directe între cel care oferă fondurile și întreprinderea căreia îi sunt destinate aceste fonduri în vederea exercitării unei activități economice.

⁽¹⁾ JO C 178, 29.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 mai 2008 — Evonik Degussa GmbH, fostă Degussa GmbH/Comisia Comunităților Europene, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-266/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegere — Piața metioninei — Amendă — Regulamentul nr. 17 — Articolul 15 alineatul (2) — Principiul legalității pedepsei — Denaturarea faptelor — Principiul proporționalității — Principiul egalității de tratament)

(2008/C 171/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Evonik Degussa GmbH, fostă Degussa GmbH (reprezentanți: R. Bechtold, M. Karl și C. Steinle, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Bouquet, W. Mölls, agenți, H.-J. Freund, Rechtsanwalt, Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: S. Marquardt, G. Curmi și M. Simm, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 5 aprilie 2006, Degussa AG/Comisia (T-279/02), prin care Tribunalul a respins în parte acțiunea având ca obiect anularea Deciziei 2003/674/CE a Comisiei din 2 iulie 2002 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (JO L 255, p. 1) — Înțelegere privind piața metioninei — Condiții impuse de principiul legalității incriminării și a pedepsei în ceea ce privește sistemul de amenzi prevăzut la articolul 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17/62

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Evonik Degussa GmbH la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 190, 12.8.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 mai 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Köln — Germania) — Brigitte Bosmann/Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen

(Cauza C-352/06) (¹)

(Securitate socială — Alocații familiale — Suspendarea dreptului la prestații — Articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Legislație aplicabilă — Acordarea de prestații într-un stat membru de reședință care nu este statul competent)

(2008/C 171/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Brigitte Bosmann

Pârâtă: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Aachen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Köln — Interpretarea articolului 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție

specială, 05/vol. 1, p. 26) — Interpretarea articolului 10 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a modalităților de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74) — Interpretarea articolului 39 CE — Interpretarea unor principii generale — Dreptul la alocație pentru copii în întreținere — Suspendarea prestațiilor plătite în statul de reședință — Dreptul la prestații de aceeași natură în statul locului de muncă

Dispozitivul

- 1) Articolul 13 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, nu se opune posibilității ca un lucrător migrant care este cuprins în regimul de securitate socială al statului membru al locului de muncă să primească, în aplicarea unei legislații naționale a statului membru de reședință, prestații familiale în acest din urmă stat.
- 2) Îi revine instanței de trimitere sarcina de a stabili dacă faptul că un lucrător, aflat în situația reclamantei din acțiunea principală, revine la sfârșitul fiecărei zile de muncă la reședința familială situată în statul membru în cauză prezintă relevanță în scopul de a aprecia dacă un astfel de lucrător îndeplinește condițiile pentru acordarea prestației familiale în cauză în acest stat în temeiul legislației sale.

(¹) JO C 281, 18.11.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 mai 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — Feinchemie Schwebda GmbH, Bayer CropScience AG/College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen

(Cauza C-361/06) (¹)

(Produse de uz fitosanitar — Autorizație de introducere pe piață — Etofumesat — Directivele 91/414/CEE și 2002/37/CE — Regulamentul (CEE) nr. 3600/92 — Cerere de redeschidere a procedurii orale)

(2008/C 171/08)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven